

వి. శివారావు

రాత్రి వినిమిది గంటలయింది. లింక్ ఎక్స్‌చేంజ్ అప్పుడే తెల్లపోయింది. రోజూ రద్దీగానున్న స్టాక్ మార్కెట్ ఎందుకో ఆ రోజు డాట్ గా వుంది. హత్య చేసిన నాడిలా, నేరస్తుడిగా, హంతకుడిలా భయపడుతూ, విచారంతో చివరి స్టాక్ మార్కెట్ నున్న, చివరి సిమ్మెంటుబల్లపై కూర్చున్నాడు మధు. పైకెత్తిన కసురెప్ప, క్రిందకు పడకుండా తడక దృష్టితో ఏదో చూస్తున్నాడు. ఈ లోకంలో సంబంధము లేనట్లు ఏదో దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నాడు మధు బి. యస్. సి. సైన్ల వరీక్షలు వ్రాసి ఫలితాలు కోసం ఎదురుచూస్తున్నాడు. తల్లి వేతికన్న రెండు బంగారు గాజులు అమ్మి, ఇంటర్మీడియట్ లో జాయిను చేసాడు చెల్లెలు వద్దను. బి. యస్. సి. తో చదువును ముగించు కోవాలనుకున్నాడు తను ఎందుకంటే పెళ్లి కాని చదువును చెల్లెల, మనలి తల్లి తనపైనే

అధారపడివున్నారు కూర్చోని తినటాన్ని ఆస్తి, పాస్తులేమి తన తండ్రి పుంచలేదు వున్నవి కాస్త అమ్మేశాడు ఏదైనా అఫీసులో ఉద్యోగము సంపాదించాలంటే కనీసం ముఖ్యమంత్రి రికమెండేషన్ లేదా మనిషిని ఆకర్షించే యంత్రము (ధనము) వుండాలి అలాంటివేమి మధుని వరించలేదు అవన్నీ మధుకి దూరంగానే వున్నాయి పైగా "ఫార్వర్డ్ కాస్ట్" "శేషే మన జాతకాలు" తన స్నేహితుడు రమణ గొంతు వినిపించింది మధుకు జాతకాలంటే నమ్మని మధు, ఎందుకో ఉతిక్కివచ్చాది "ఏమిటా రమణ, జాతకాలేమిటి?" అడిగాడు మధు "అదేనా, మన వరీక్ష ఫలితాలు శేషేనట" "అంతేనా. వస్తే ఏమి, రాకపోతేనేమి? ఫస్టుక్లాసులో పాస్ యైనా ఫ్యూర్ ఫోమ్మ బనారాడు, మరది ఫార్వర్డ్" అన్నాడు మధు

సిగ్నల్ పడింది. తొమ్మిదిగంటల పాసింజర్ కే కాబోలనుకున్నాడు మధు. ఇద్దరూ మెయిన్ రోడ్డు వైపు నడిచారు - అది వాళ్ల సాయంకాలం చర్య.

* * *
 "అన్నయ్యా, ఫిజిక్స్ రికార్డు లేదని, ఈరోజు ప్రాక్టికల్ క్లాసుకి రానివ్వలేదు" అని చెల్లెలు, "లేవు శనివారము, గోధుమరవ్వ లేద"ని తల్లి.

ఇవన్నీ వినేసరికి మతి పోయినట్లునిపించింది మధుకు.

లేవు రికార్డు కొంటానని, ఏదోవిధంగా ఒప్పించాడు వద్దను.

ఆరోజు ఎందుకో భోజనం కూడా నరిగ్గి వేయలేదు. వడుకోవాలంటే నిద్రపట్టడంలేదు. చెల్లెలు మాట, తల్లి మాట తెనివి మారుమోగు తున్నాయి.

* * *
 మరునాడుదయం తొనులోకి పోయాడు మధు. ఎందుకో ఆరోజు చాలామంది విద్యార్థులతోనే నిండివుండా తొను కొందరు సంతోషంగా, మరికొందరు విచారంగా వున్నారు

"శేషే మన జాతకాలు" రమణ మాటలు గుర్తుకొచ్చాయి మధుకు

రిజల్టు వచ్చాయన్న ఆత్మతతో పేవరుకోసం శిరుగుతున్నాడు. కాని ఎవ్వరు యివ్వడంలేదు.

"మధు, అభివందనాలు నీది ఫస్టుక్లాసు." తన చేతిలోనున్న పేసరు అందించాడు రమణ.

నిజమే! మధు నెంబరు ఫస్టుక్లాసులో వుంది ఆంలేకాదు. తాను చదివిన యూనివర్సిటీకే ఫస్టు. రిజల్టు కొద్దిగా మనశ్శాంతి నిచ్చాయి మధుకు

సంతోషంతో ఇంటికి వెళ్లాడు. అప్పుడే తన చెల్లెలు ప్రత్యక్షమై, పుస్తకము లేదని

ఎలాగైతేనేమి, చివరకు చిన్న ప్రవేలు కంపెనీలో, రోజు కూలిగా ఉద్యోగము వచ్చింది మధుకు రోజుకు నాలుగు రూపాయలకు ఎక్కువ లేకుండా సంపాదించి, కుటుంబాన్ని సడపిస్తున్నాడు మధు.

* * *
 "అన్నయ్యా, సీకేదో కవరు వచ్చింది" తన చెల్లెలు మాట వినిపించింది మధుకు.

"ఏదమ్మా?" ఆత్మతగా అడిగాడు మధు.

ఎర్రటి కవరు చేతికందించింది వద్ద.

కవరు విప్పి చదివాడు మధు అంతులేని సంతోషం కలిగింది!

శేషే పెద్ద ఉద్యోగస్తుడు కాబోతున్నాడన్న కాంక్ష వెల్లెట్టి, తల్లిని పూలలో పెట్టి పెంచుతానన్న కోరిక, అన్నీ శేషే ఫలితాయి.

'చెల్లి' గట్టిగా పిలిచాడు మధు.

"ఏమన్నయ్యా?"

"శేషేనమ్మ, శేషే. ..."

"ఏమిటన్నయ్యా?"

"శేషేనమ్మ, పెద్ద ఉద్యోగిని కాబోతున్నాడు ఈ రోజుతో మన పేదరికమునకు స్వస్తి

ఇంకోసారి రా...

చెప్పేవారుమమ్మా, ఎంప్లాయిమెంట్ ఆఫీసర్కు
యిచ్చాళ్ళకు వాస్తై దరు కల్పించమ్మ

రేసే వీ రికార్డు కొంటావమ్మా అమ్మ
వచ్చాక అమ్మతో ఈ విషయం చెప్పి, అవి
ఇంటర్వ్యూకు బయల్పేరాడు

* * *

క్యూలో నిలబడ్డాడు తన పేరు పిలవగానే
లోనకు పోయాడు మధు గంభీరంగా వల్లరు
ఆఫీసర్లు కుర్చీలో కూర్చున్నారు

మధు స్వరూపము చూడగానే అతని బ్రతుకు
ఆఫీసర్లకర్తమైంది మధుకు ఉద్యోగమిస్తే
వారికి ముట్టేది విమోచి అవి

“వసుష్కారముండి” రెండు చేతులు
ఎత్తాడు మధు

“ఎంతవరకు చదువుకు వ్చావయ్యా?”
అనడిగాడొక ఆఫీసర్

“ఏమైనా అవుతున్నానూ?” అనడిగాడు
మరొక ఆఫీసర్

“నీకు పెళ్లి అయిందా?” అడిగాడు
మూడవవాడు

ఈ ప్రశ్నలకు జవాబులెలా చెప్పే
ఉద్యోగమిస్తారో అర్థమవలేదు మధుకు

స్నేలు తీసి, సర్టిఫికేట్లు చూపించాడు
అప్పి ఫస్టుక్లాసులే కాని “సార్వర్లు”
అన్నాడొక ఆఫీసర్, “వ్చ” అని నెడవివరచి

నగం మతి పోయినట్లు అనిపించింది మధుకు
“మరోసారి ఇంటర్వ్యూకు పిలుస్తాము
అన్నడు రావయ్యా!” అని తగిలేశారు మధును
అతనికి పూర్తిగా మతి పోయినట్లు దిపించింది
అంతేకాదు విజంగా మతి పోయింది!

మతి పోయిన మధుకు ఇల్లు యెక్కడుందో
తెలిలేదు

అన్న ఉద్యోగముకై వస్తాడని చెల్లెలు,
కొడుకు ఆసనై వస్తాడని తల్లి, ఎదురుచూస్తూ
వుండిపోయారు అతనికి యిల్లు ఏక్కడవుందో
జ్ఞాపకం వస్తేకదా వస్తాడు?

మతి పోయిన మధుకు ఇల్లు యెక్కడుందో
తెలిలేదు

అన్న ఉద్యోగముకై వస్తాడని చెల్లెలు,
కొడుకు ఆసనై వస్తాడని తల్లి, ఎదురుచూస్తూ
వుండిపోయారు అతనికి యిల్లు ఏక్కడవుందో
జ్ఞాపకం వస్తేకదా వస్తాడు?

ఆంధ్రపత్రిక
దిన పత్రికలో
* మన సినీమాలు
* ప్రేక్షకుల తీర్పు
శీర్షికలు
చూస్తున్నారా ?